

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1028/2015
08.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.С., због кривичног дела фалсификовање новца из члана 223. став 3. у вези става 1. и члана 33. КЗ и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.С., адвоката А.В., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 132/12 од 22.03.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 2970/13 од 08.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 08.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.С., адвоката А.В., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 132/12 од 22.03.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 2970/13 од 08.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К 132/12 од 22.03.2013. године између осталих окривљени Н.С. оглашен је кривим због кривичног дела фалсификовање новца из члана 223. став 3. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, па је, након што су му утврђене појединачне казне затвора и то: за кривично дело из члана 223. став 3. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ у трајању од три године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ у трајању од три године и узимајући му као утврђену казну затвора у трајању од једне године и десет месеци и новчану казну у износу од 30.000,00 динара, по правноснажној пресуди Апелационог суда у Београду Кж1 5815/12 од 04.12.2012. године осудио на јединствену казну затвора у трајању од седам година у којој ће му се урачунати време проведено у притвору од 17.05.2011. године па на даље и јединствену новчану казну у износу од 130.000,00 динара. Том пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 6.000,00

динара, а на име трошкова кривичног поступка да солидарно са оптуженима М.Р. и Н.Ј. плати износ од 12.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 2970/13 од 08.09.2015. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужилаштва у Смедереву и бранилаца окривљених Н.С., Д.А., Н.Ј. и М.Р. и пресуда Вишег суда у Смедереву К 132/12 од 22.03.2013. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Н.С., адвокат А.В., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд у потпуности или делимично укине правноснажне пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно другостепеном суду на поновно одлучивање, односно да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или пак тако што ће га осудити због кривичног дела превара.

Врховни касациони суд је након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.С., је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Окривљени преко свог браниоца као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. ЗКП, без конкретизовања о којој повреди закона из члана 485. став 4. ЗКП се ради, а из

образложења захтева и навода да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени учествовао у изради фалсификованих новчаница, већ да се стицајем околности задесио на лицу места када је наишла полиција, те да је окривљени те лажне новчанице први пут видео када је дошао код окривљеног М.Р., као и да нема доказа да је овај окривљени заједно са окривљеним М.Р. у критичном периоду неовлашћено продавао опојну дрогу окривљеном Д.А., по налажењу Врховног касационог суда, произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичних дела у питању.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.С. оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.